

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/32/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5323010180
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5323010180.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a JUDr. Štefana Tomáša, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. apríla 2024, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Žilina, sp.zn. CA-2T/44/2023 zo dňa 28.2.2024, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Okresný súd Žilina rozsudkom, sp.zn. CA-2T/44/2023 zo dňa 28.2.2024 uznal obžalovaného A. B., nar. X.X.XXXX v C., trvale bytom C. – D. C. XXXX/XX, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Žilina vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

od presne nezisteného dňa roku 1969 do 16.8.2022, prevažne v mieste bydliska v byte na ul. D. XXXX/XX E. C., okres Čadca a na iných miestach, obvykle pod vplyvom alkoholu, spôsobil svojej manželke F. B. denne fyzické alebo psychické utrpenie najmä tým, že jej vulgárne nadával väčšinou do kuriev, pičí, korytnáčiek, obkuriev, urážal a ponižoval ju, sledoval a kontroloval ju, vyhrážal sa jej zabitím, že jej vykole oči, vyhodí ju z okna alebo pod ním vytvoreným psychickým tlakom z neho vyskočí sama, vyvolával v nej strach tým, že povykľadal zo zásuvky nožiky a vyzval ju, aby si vybrala, ktorým ju zabije, schválne ju napriek strachu nechal v studni tak, aby z nej nemohla svojpomocne vyjsť a odišiel, obmedzoval ju v možnosti sa kúpať podľa potreby, svietiť si, vypínal jej kúrenie v izbe, bezdôvodne ju fyzicky napádal predovšetkým tak, že ju chytil za krk a škrtil, fackal ju, kopal do celého tela, udieral palicou, hádzal po nej rôzne predmety ako sekeru, hrušky, v dôsledku ktorých fyzických útokov mala F. B. po tele modriny, ktoré si zakrývala oblečením, sociálne ju izoloval tým, že jej vyčítal a zakazoval stretávanie s inými, v dôsledku tohto celkového konania u F. B. dlhodobo vyvolával stály stres, sústavný strach o život a zdravie, z dôvodu ktorého pred ním utekala a ukrývala sa prevažne u susedy alebo v pivnici bytového domu, pričom uvedeného konania sa dopúšťal aj tým, že:

- dňa 11.4.1983 na presne nezistenom mieste bezdôvodne fyzicky napadol svoju manželku F. B. tak, že ju päšťou ruky udrhel do nosa, čím jej spôsobil zlomeninu nosových kostí bez posunutia úlomkov s bližšie neurčenou drobnou rankou v oblasti vnútorného očného kútika s okolitým krvným výronom mierneho rozsahu s obmedzením v obvyklom spôsobe života minimálne tri dni,
- v presne nezistený deň v mesiaci december 2013 na presne nezistenom mieste bezdôvodne fyzicky napadol svoju manželku F. B. tak, že ju udrhel hrudou syra o hmotnosti cca 1 kg do ľavej bočnej plochy hlavy, v dôsledku čoho spadla na zem a spôsobil jej pomliaždenie labyrintu vnútorného ucha vľavo s percepčnou poruchou sluchu po úraze s obmedzením v obvyklom spôsobe života minimálne desať dní,
- v presne nezistený deň v marci 2017 na presne nezistenom mieste bezdôvodne fyzicky napadol svoju manželku F. B. tak, že po tom, ako jej vyčítal, že urobila rezne synovi z jeho mäsa, nadával jej, že je kurva

a počas toho ako ležala na posteli jej prstami tlačil na tvár a na okuliare tak, že jej spôsobil zlomeninu nosovej kosti bez dislokácie s následným opuchom mäkkých tkanív nosa, pohmatovou bolestivosťou a zhrubnutím v oblasti koreňa nosa s obmedzením v obvyklom spôsobe života minimálne tri dni, - v čase okolo 10:00 hod. dňa 16.8.2022 v byte na ul. D. XXXX/XX E. C., okres Čadca po tom, čo sa jeho manželka F. B. v noci zobudila bez pyžama s mokrymi ponožkami v inej miestnosti než spala a následne volala políciu, sa jej opakovane vyhrážal, že ju zabije, čo vzbudilo u F. B. obavu o život a zdravie.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti okresný súd obžalovanému uložil podľa § 208 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, a to proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. Zhlásené odvolanie prokurátor následne zdôvodnil písomným podaním zo dňa 22.3.2024, doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 22.3.2024, a to nasledovne:

Nestotožňuje sa s rozhodnutím okresného súdu pokiaľ ide o uložený trest obžalovanému. Poukazuje na § 34 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. V zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, pohľadujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák. vyplýva, že trest plní represívnu funkciu – zabránenia páchania trestnej činnosti, výchovnú funkciu vo vzťahu k páchatelovi (individuálna prevencia) a jeho prostredníctvom aj výchovnú funkciu vo vzťahu k ostatným občanom (generálna prevencia). Generálna a individuálna prevencia sa dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi nimi vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatela, ako aj na ostatných členov spoločnosti.

Trest je právnym následkom trestného činu, preto musí byť úmerný. Musí sa rovnať spôsobenému bezpráviu, čiže nesmie byť prísnejší, aby nevzniklo nové bezprávie, ale ani miernejší, aby nedošlo k nedostatočnej negácii spôsobeného bezprávia. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý. Súd pri ukladaní trestu obžalovanému A. B. pristúpil k maximálnemu zníženiu trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby (kedy zákonom stanovená dolná hranica za stíhaný trestný čin je sedem rokov a súd uložil trest odňatia slobody na dva roky).

V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že pre poškodenú F. B. predstavuje spáchaný trestný čin takmer celoživotný údel. V čase vzatia obžalovaného do väzby mala 76 rokov. Súd odsúdil obžalovaného za 52 rokov ním spôsobovaného bezprávia na dva roky trestu odňatia slobody. Má za to, že v takejto výmere uložený trest je neprimeraný a nespravodlivý.

Ukazuje sa to už teraz, kedy za predpokladu nadobudnutia právoplatnosti výroku o uložení trestu odňatia slobody vo výmere dva roky, bude ho obžalovaný mať onedlho už vykonaný, resp. za predpokladu podmienenečného prepustenia z výkonu trestu, pokryl by lehotu strávenú vo väzbe, mal by ho už vykonaný a bolo by namieste obžalovaného prepustiť na slobodu už v súčasnosti.

Obžalovaný po celú dobu konania strávenú vo väzbe necítil vinu. Jeho postoj a vyjadrenia budia dojem, ako keby si protiprávnosť konania, ktoré sa stalo pre neho zrejme štandardom, ani neuvedomoval. Stále sa ľutuje, cíti sa ako obeť. Po celú dobu konania až do konca za svoju súčasnú situáciu vinil poškodenú F. B., ktorej adresoval vulgárne nadávky a živil voči nej zášť. Uvedené potvrdzuje aj jeho vyjadrenie pre médiá po skončení dokazovania, že by ju nechcel vidieť živú, ale mŕtvu (zdroj : F.). Z uvedeného vyplýva, že trest v uloženej výmere, ktorý by bol už takmer vykonaný, by nevedol k náprave páchatela, nesplnil by svoju výchovnú funkciu vo vzťahu k páchatelovi, a tým ani k verejnosti. Je otázne, či by ochránil poškodenú.

Zdravotný stav obžalovaného, na ktorý poukazuje súd, je z väčšej časti spojený s jeho vekom, pričom v ústave na výkon trestu je plnohodnotne zabezpečené poskytovanie zdravotnej starostlivosti.

Aj pri mimoriadnom znížení trestu v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák. musí byť splnený ako jeden z predpokladov, že účel trestu sa dosiahne aj trestom kratšieho trvania. V konkrétnom prípade minimálne tento predpoklad nie je splnený, neprichádza do úvahy aplikácia § 39 ods. 1 Tr. zák. Preto navrhuje, aby krajský súd z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. b), e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok okresného

súdu v časti vo výroku o treste a následne vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie alebo aby sám rozhodol o uložení trestu obžalovanému.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný A. B. prostredníctvom obhajkyne písomným podaním zo dňa 3.4.2024, doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 3.4.2024:

Ako to konštatuje prokurátor v zdôvodnení odvolania, podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela. Trest má plniť represívnu funkciu, preventívnu funkciu, je následkom spáchaného trestného činu a má byť úmerný. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery má súd podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadnuť najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Je pravdou, že obžalovaný počas celého trestného konania svoju vinu popieral a zdôrazňoval, že voči nemu existujú len indicie, teda len nepriame dôkazy, pričom sa jedná o veľmi dlhé časové obdobie a tak sú dôkazy podľa neho spochybniteľné. Poukazoval tiež na to, že vzhľadom na jeho vek a zdravotný stav ani nebol spôsobilý dopustiť sa skutku v takej podobe a rozsahu, ako bol uvedený v obžalobe. Napriek presvedčeniu o svojej nevine sa obžalovaný rozhodol nepodať proti výroku o vine, ani proti výroku o treste odvolanie, a to z čisto pragmatických dôvodov, pretože už cca 20 mesiacov je vo väzbe, kde sa mu každým dňom rapídne zhoršuje zdravotný stav, má 79 rokov a väčšinu dňa už trávi na lôžku. Preto ani nie je v jeho silách akokoľvek ohroziť, či už poškodenú alebo kohokoľvek iného, a teda je zabezpečená ochrana spoločnosti v dostatočnej miere. Obžalovaný má už len jediné želanie, a to v pokoji dožiť svoj život, ktorý sa môže skončiť prakticky kedykoľvek.

Obžalovaný komunikuje so svojim synom F. B., ktorý mu zabezpečuje samostatné bývanie, a teda po prípadnom podmienenom prepustení obžalovaného z výkonu trestu odňatia slobody už obžalovaný nebude bývať v spoločnej domácnosti s poškodenou F. B..

Vzhľadom na vyššie uvedené má za to, že v tomto prípade sudkyňa okresného súdu postupovala správne a v súlade so zákonom i okolnosťami tohto prípadu, keď pristúpila k maximálnemu zníženiu trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Nestotožňuje sa ani s tvrdením prokurátora, že tento trest je neprimeraný a nespravodlivý. Naopak, považuje ho za zákonný a dostatočný na dosiahnutie jeho represívnej a preventívnej funkcie.

Dôsledne bola dodržaná aj zásada individualizácie trestu, teda že trest má byť „ušíty na mieru“ konkrétnej osobe – obžalovanému, a tak vzhľadom na vysoký vek obžalovaného, jeho každým dňom sa zhoršujúci zdravotný stav a tú skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ nebol nikdy trestne stíhaný, ani postihnutý za priestupok, mu bol súdom uložený mimoriadne znížený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, ktorý je dostatočný na to, aby sa obžalovaný poučil a viedol riadny život.

Zároveň je potrebné uviesť, že médiá po skončení dokazovania síce dali obžalovanému možnosť vyjadriť sa, ale jeho vyjadrenie dezinterpretovali, lebo obžalovaný už skôr uvádzal, že poškodenú už nechce nikdy vidieť ani živú, ani mŕtvu, pretože mu na staré kolená privodila väzobné stíhanie a nie, že by ju chcel vidieť mŕtvu.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto navrhuje, aby odvolací súd odvolanie prokurátora zamietol, pričom ďalšie konanie a rozhodovanie už nepovažuje za potrebné, ani za účelné.

Verejné zasadnutie pred odvolacím krajským súdom o odvolaní prokurátora bolo konané za prítomnosti prokurátora, obžalovaného a obhajcu. Prokurátor zotrval na podanom odvolaní, ako aj na jeho zdôvodnení. V rámci konečného návrhu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a následne sám rozhodol o uložení trestu obžalovanému bez aplikácie § 39 ods. 1 Tr. zák., a to na dolnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody. Zároveň osobitne zdôraznil, že pokiaľ okresný súd obžalovanému ukladal trest odňatia slobody s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák., tento mu uložil v maximálne možnej zníženej výmere 2 roky. Obhajkyňa obžalovaného v konečnom návrhu navrhla odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por., a to z dôvodov podrobne uvedených v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora. Obžalovaný totožne s konečným návrhom obhajkyne navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd na podklade prokurátorom podaného odvolania, po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste u obžalovaného A. B., ako aj správnosť postupu konania,

ktoré mu predchádzalo. Pri preskúmaní prihliadal i na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytykané, ale sú takej povahy, že by mohli byť dôvodom na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie prokurátora bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, proti výroku rozsudku, proti ktorému je prípustné, avšak je nedôvodné.

Krajský súd po preskúmaní predloženého spisového materiálu, na podklade odvolania prokurátora, ktoré obmedzil na výrok o treste, primárne zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému výroku o treste, bolo okresným súdom vykonané spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam Trestného poriadku, nebolo zistené žiadne vážne procesné pochybenie, ani porušenie práva obžalovaného na obhajobu.

Ďalej krajský súd v súvislosti s výrokom o treste uloženom obžalovanému konštatuje, že prvostupňový súd v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie. V odôvodnení rozsudku poukázal na konkrétne dôkazy vykonané ohľadne rozhodnutia o uložení trestu obžalovanému, ako aj na konkrétne skutočnosti z týchto dôkazov správne zistené a dôležité pre uloženie trestu obžalovanému za spáchanú trestnú činnosť.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku tiež vyplýva, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému správne poukázal na zásady pre ukládanie trestov upravené v ustanovení § 34 Tr. zák., osobitne v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. potrebu pri ukladaní trestu obžalovanému prihliadať najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy a tieto pri ukladaní trestu obžalovanému aj správne aplikoval. Súd prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému tiež správne vychádzal z toho, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. U obžalovaného súd správne zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., teda že obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život. Správne tiež u obžalovaného nezistil žiadnu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák. U obžalovaného pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností predstavuje 1 : 0, čo by pri prevahe poľahčujúcich okolností u obžalovaného odôvodňovalo ukládanie trestu podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., teda pri zníženej hornej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody o jednu tretinu (podľa § 208 ods. 2 Tr. zák. by u obžalovaného prichádzalo do úvahy ukládanie trestu odňatia slobody v rozmedzí základnej trestnej sadzby trestu odňatia slobody na 7 rokov až 15 rokov a v prípade zníženia hornej hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody o jednu tretinu by bolo možné obžalovanému trest odňatia slobody ukladať v rámci trestnej sadzby 7 rokov až 12 rokov a 4 mesiace).

Okresný súd však obžalovanému trest odňatia slobody ukladal ako trest mimoriadne znížený pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody, aplikujúc ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. s odkazom na pomery obžalovaného, konkrétne nepriaznivý zdravotný stav a jeho vek. Odvolanie prokurátora smerovalo práve vo vzťahu k použitiu tohto zákonného ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. pri ukladaní trestu obžalovanému, pričom prokurátor bolo toho názoru, že u obžalovaného nie sú na takýto postup splnené podmienky. S takýmto názorom prokurátora sa odvolací súd nestotožňuje a zhodne s okresným súdom konštatuje splnenie podmienok pre ukládanie trestu obžalovanému ako mimoriadne zníženého pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody z dôvodov uvedených okresným súdom v odôvodnení napadnutého rozsudku na str. 38.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Pomery páchatel'a sa týkajú hodnotenia jeho osoby, priamo však nesúvisia so spáchaným trestným činom. Ide o okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citeľný. V podstate pôjde o aktuálne rodinné a osobné pomery, ktoré existujú v čase rozhodovania o treste (napr. viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku príťažujúcich okolností, vážna choroba páchatel'a, závislosť mnohopočetnej rodiny páchatel'a od jeho zárobku).

V prípade obžalovaného A. B. sa jednalo v čase rozhodovania odvolacieho súdu o 79-ročného obžalovaného. Súčasne s vážnym zdravotným stavom, ako to dokumentuje lekárska správa zabezpečená na obžalovaného z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Žilina, kde bol obžalovaný vo väzbe a na ktorej závery v konkrétnostiach poukázal už okresný súd na str. 38 odôvodnenia rozsudku:

V prípade obžalovaného sa jedná o výrazne polymorbidného pacienta v pokročilom seniorskom veku, u ktorého terapeutické ovplyvnenie jeho dlhoročných chronických ochorení je napriek adekvátnej a správnej liečbe limitované, čo potvrdzujú aj závery odborných vyjadrení. Prognóza vývoja jeho zdravotného stavu je vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti (diagnózy) s prihliadnutím na vek a celkový zdravotný stav obžalovaného nepriaznivá, pričom ďalšie terapeutické ovplyvnenie jeho zdravotného stavu v zmysle zlepšenia nie je možné, nakoľko terapia je u neho na maximalizovanej úrovni. Krajský súd pritom osobitne zdôrazňuje záver lekárskej správy, že u obžalovaného je očakávaná ďalšia progresia a zhoršenie jeho chronických ochorení, ťažkostí a celkového stavu aj s možným následkom úmrtia, čo môže u neho nastať v podstate kedykoľvek, keďže funkčné rezervy jeho organizmu sú už vyčerpané.

Obžalovaný už počas väzby absolvoval početné a opakované vyšetrenia u rôznych lekárov špecialistov, a to vyšetrenia interné, diabetologické, urologické, neurologické, kardiologické, pľúcne, pričom konkrétne termíny týchto vyšetrení sú súčasťou lekárskej správy. Obžalovaný počas väzby bol aj opakovane hospitalizovaný v špecializovanom zdravotníckom zariadení Zboru väzenskej a justičnej stráže v Nemocnici pre obvinených a odsúdených v Trenčíne, naposledy s vážnymi kardiologickými diagnózami, ako sú tieto uvedené v správe.

Krátko pred vyhlásením rozsudku súdom prvého stupňa musel byť obžalovaný vyšetrený v ústave, kde si vykonával väzbu, na cele, pretože bolo nahlásené, že sa nedokáže postaviť z postele a udáva silné bolesti križovej časti chrbtice a pravého bedrového kĺbu. Predošlý deň mal zvýšenú teplotu a už rok sústavne kašle, pretože je po zápale pľúc – trpí chronickou bronchitídou. Dlhodobo trpí hnačkami, má problémy udržať stolicu. Má chronické urologické problémy s opakujúcimi sa zápalmi močových ciest a obličiek. Je u neho prítomný výrazný deficit sebaopatery a sebaobslužných činností a tiež má výrazne obmedzenú mobilitu a sťaženosť chôdzu – chodí pomocou francúzskej barly.

V súvislosti s týmto lekárske zhodnotením zdravotného stavu obžalovaného aj odvolací súd konštatuje, že na konanom verejnom zasadnutí o odvolaní prokurátora, konaného aj za prítomnosti obžalovaného, bolo aj členom senátu ako laikom zreteľné, že obžalovaný je skutočne osobou vysokého veku s početnými a vážnymi zdravotnými problémami a jeho nepriaznivý zdravotný stav sa prejavil aj v priebehu verejného zasadnutia, ako je to zaprotokolované v zápisnici o verejnom zasadnutí.

Tak okresným, ako aj vyšším krajským súdom popísané zistenia ohľadne veku obžalovaného a jeho vážneho zdravotného stavu s ďalšou nepriaznivou prognózou (pomery páchatela), u obžalovaného nepochybne odôvodňujú ukladanie trestu odňatia slobody ako mimoriadne zníženého pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., nakoľko ukladanie trestu odňatia slobody obžalovanému v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody hoci aj na úplne spodnej hranici vo výmere 7 rokov, by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na ochranu spoločnosti u neho postačuje aj uloženie trestu kratšieho trvania pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody. Vek obžalovaného v kombinácii s vážnym zdravotným stavom a jeho nepriaznivou prognózou aj podľa názoru krajského súdu pritom u obžalovaného plne odôvodňovali uloženie mimoriadne zníženého trestu odňatia slobody v maximálne zákonom prípustnej miere na 2 (dva) roky s použitím § 39 ods. 3 písm. d) Tr. zák. Obžalovaný vzhľadom na svoj vek, ale osobitne vážny zdravotný stav výkon trestu odňatia slobody aj s jeho negatívami nepochybne bude pociťovať podstatne citeľnejšie na svojej osobe ako iný odsúdený nižšieho veku a bez takýchto vážnych zdravotných problémov. Za takto zisteného a popísaného stavu ohľadne pomerov obžalovaného potom obžalovanému okresným súdom uložený mimoriadne znížený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky zodpovedá zásadám ukladania trestov, ako aj účelu trestu. V tejto súvislosti tiež odvolací súd uvádza, že obžalovaný doposiaľ nebol odsúdený pre spáchanie trestného činu, bola u neho zistená iba poľahčujúca okolnosť a nebola zistená žiadna priťažujúca okolnosť. Za splnenia zákonných podmienok podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zároveň okresný súd obžalovaného správne na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V ostatnom odkazujúc na správne a vyčerpávajúce odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa pokiaľ ide o uloženie trestu obžalovanému, s ktorým sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje, potom odvolací súd odvolanie prokurátora vyhodnotil ako nedôvodné a postupom podľa § 319 Tr. por. toto zamietol.

Záverom však krajský súd považuje za potrebné ešte poznamenať nasledovné:

V danom prípade bol obžalovaný napadnutým rozsudkom uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., ktorý mal páchať v dobe od roku 1969 do 16.8.2022. Trestný čin týrania vo vzťahu k blízkej osobe bol zavedený do Trestného zákona však až s účinnosťou od 1.9.1999 (Zákonom č. 183/1999 Z.z.). Teda až od tohto dátumu sa takéto konanie spočívajúce v týraní blízkej osoby stalo trestným. Nakoľko v danom prípade bolo odvolanie podané len prokurátorom proti výroku o treste v neprospech obžalovaného, zistené pochybenie ohľadne výroku o vine nemohol napraviť odvolací súd. Toto zistené pochybenie však vo svojej podstate nemalo žiaden vážnejší vplyv na uznanie viny obžalovaného zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s použitím § 138 písm. b) Tr. zák., ako ani na v konečnom dôsledku uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so zaradením obžalovaného na jeho výkon do minimálneho stupňa stráženia. Pri skúmaní okresným súdom obžalovanému uloženého trestu pritom krajský súd prihliadol aj na toto zistené pochybenie okresného súdu (osobitne, pokiaľ prokurátor v rámci podaného odvolania poukazoval na dobu, počas ktorej sa obžalovaný mal voči poškodenej dopúšťať trestnej činnosti, keď konanie obžalovaného možno považovať za trestné len za obdobie, za ktoré toto konanie bolo ako trestné určené Trestným zákonom).

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.